

VERS, PRÓZA

Apor Elemér

Didám szó a felhők felé

Az ég alatt egy óriás lép
felhőket úsztat csendesen,
mint lomha vízben paripákat,
én hanyattfekve csak lesem

Az égi ménes lassan úszik
fodor habon gázolva jár,
körötte néha elcikázik
egy-egy selyemszárnyú madár

Állj meg egy percre óriásom
és add ide egyik lovad
hadd ültetem a hátára fel
a legnagyobb gondomat.

Így ültünk egyszer lóra fel
boldog és szabad gyerekek,
a lábunk néha vízbe csúszott
és mindegyikünk nevetett,

nevetve, félve markolásztuk
az állat síkos szőreit
és megszeppenve meglapultunk,
ha a sötét bozótba vitt,

eredj el most a bánatommal,
hadd vetem egy felhőre fel,
hátára jó nagyot csapok,
hogy ússzék messze messze el,

milyen kicsiny lett, hogy fogózik
már elnyeli az égi tér,
nézem, nézem és kacagok
ahogy a torkomon kifer.

